

§ 8. Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry”, jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych,

2) „dobry” jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych,

3) „dostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające i

4) „niedostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są niewystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż trzy miesiące, nie dłuższy zaś jak rok.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku, egzaminu powtarzać nie wolno i należy kandydata zwolnić ze służby.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne.

Ostatni daje głos przewodniczący.

§ 9. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, pytania egzaminu i ocena poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji o wyniku egzaminu.

§ 10. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję egzaminacyjną według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią urzędu, przy którym komisja została ustanowiona.

§ 11. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i koszty podróży.

§ 12. W wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów na wniosek właściwej władzy naczelnej może zwolnić poszczególnych kandydatów na stanowiska, wymienione w § 1 od egzaminu praktycznego, ustanowionego niniejszem rozporządzeniem.

§ 13. Urzędnik mianowany do odwołania (pro wizoryczny) na wypadek zamiaru mianowania go na stałe, może być zwolniony od służby przygotowawczej, jeżeli przesłużył przynajmniej jeden rok w służbie państwowej, winien być jednak poddany egzaminowi praktycznemu, o ile nie zostanie do niego zastosowane postanowienie § 12.

Przepis powyższy stosuje się analogicznie do pracowników kontraktowych.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie unormowanym niniejszem rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów *W. Grabski*

Wzór do § 10 rozp. Rady Min. z dnia 13 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 60 poz. 424)

L. protokołu egzaminacyjnego.....

Ś W I A D E C T W O.

Pan
(charakter służbowy)
podał się dnia 192... r. na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 424) egzaminowi na stanowisko III kategorii w państwowej służbie administracyjnej i złożył go z wynikiem.....

..... dnia 192... r.

Komisja egzaminacyjna przy

(Pieczęć)

Przewodniczący komisji:
(podpis)

Komisarze egzaminacyjni:
(podpisy)

425.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 maja 1925 r.

o wywłaszczeniu nieruchomości pod budowę kolei wąskotorowych Bleiszarlej—Szyb Klotyllda oraz Szyb Wyzwolenia — Huta Hubertus.

Na mocy § 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1874 r. o wywłaszczeniu własności gruntowej (Zb. Ust. pruskich str. 221 i nast.) i na mocy art. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 1, poz. 3) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Skarbowi Państwa, jako przedsiębiorcy budowy następujących połączeń kolejowych wąskotorowych na Górnym Śląsku:

- od kopalni „Bleiszarlej” do kopalni „Szyb Klotyllda” długości około 3 klm.
- od „Szybu Wyzwolenie” do „Huty Hubertus” długości około 2 klm. nadaje się prawo wywłaszczenia nieruchomości, potrzebnych do wykonania tych połączeń.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Kolei.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyszka*

426.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 czerwca 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 229).

(wykonanie ust. 3 art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej).

Na zasadzie ustępu 3 art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin składania egzaminów, przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 64 poz. 630), ustalony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 229), przedłuża się do dnia 31 października 1925 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

427.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 30 kwietnia 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 17 października 1924 r. o państwowej pomocy kredytowej przy scalaniu gruntów.

Na mocy art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 92, poz. 718) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 17 października 1924 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu o państwowej pomocy kredytowej przy scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 94, poz. 881) wprowadza się następujące zmiany:

§ 1 wymienionego wyżej rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Osobom, które scalają swe gospodarstwa lub scalily je po dniu 21 września 1920 r., a nie posiadają środków na pokrycie wydatków, związanych z zaprowadzeniem prawidłowego gospodarstwa rolnego na scalanych gruntach, a w szczególności na wzniesienie i przeniesienie zabudowań gospodarczych i mieszkalnych, urządzenie studzien, przeprowadzenie dróg, odwadnianie, nawadnianie, oczyszczenie i karczunek gruntów i t. p. inwestycje, o ile zobowiążą się przeprowadzić je w terminie określonym przez urzędy ziemskie — może być udzielona pomoc kredytowa z funduszy państwowych na zasadach, zawartych w poniższych przepisach”.

W § 2 tegoż rozporządzenia skreśla się zdanie:

„a posiadający własne gospodarstwa scalane lub scalone na podstawie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *J. Radwan*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

428.

Rozporządzenie Ministrów: Przemysłu i Handlu oraz Skarbu

z dnia 22 maja 1925 r.

o postępowaniu z zagranicznymi przesyłkami listowymi, zawierającymi towary podlegające oczeniu, lub których przywóz jest zabroniony.

Na zasadzie art. 15 i 48 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584), art. 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 6 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 727) i art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314), ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) oraz art. 18 Międzynarodowej Konwencji Pocztowej Madryckiej z dnia 30 listopada 1920 r. ratyfikowanej ustawą z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 760) a ogłoszonej w Dz. U. R. P. z 1923 r. № 108, poz. 845, zarządza się co następuje:

§ 1. Pocztowe urzędy wymiary, otrzymujące zagraniczne przesyłki listowe, segregują je przy udziale urzędników celnych. Urzędnicy celni orzekają, które przesyłki listowe mają być poddane rewizji celnej.